

Filozófiai bevezető kurzus

Filozófiai és önismereti tanfolyam pszichológiai gyakorlatokkal a mindennapokra

A tíz alkalom hétről hétre egymásra épülő témaközből áll. A szervesen összefüggő témakörök feldolgozása, elmélyítése ezen a kurzuson folyamatos részvételt igényel a hallgatóságtól.

GYŐR

2010. január 4. hétfő, 18.00

Az Új Akropolisz győri központja, Babits Mihály u. 16.

PÉCS

2010. január 5. kedd, 18.30

Az Új Akropolisz pécsi központja, Tábor utca 12.

SZEGED

2010. január 6. szerda, 19.00

Az Új Akropolisz szegedi központja, Juhász Gy. u. 36.

SZÉKESFEHÉRVÁR

2010. január 6. szerda, 18.30

Az Új Akropolisz székesfehérvári központja, Helyőrségi Klub, Malom u. 2.

BUDAPEST

2010. január 7. csütörtök, 18.30

Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6-8.

A filozófia mint életforma

• Etika

Az ember mint mikrokozmosz: részünk és működésünk
Ok-okozati törvényszerűség a kozmoszban és az életünkben: a karma tana
A reinkarnációról Keleten és Nyugaton
Mi az emberhez méltó boldogság?
Mire tanít a szenvedés?

• Filozófiai politika

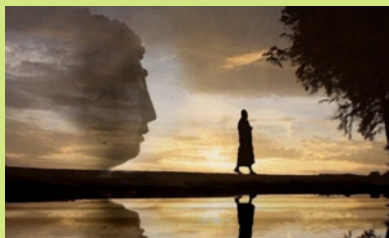
„Ember embernek farkasa”? – a totalitarizmus és az együttélési nehézségek
A különbözőség gazdagít – az igazságosság a görögöknél és az egyiptomi gyakorlatban
Megvalósítható-e az ideális állam? – Konfuciusz és Platón elvei nyomán
Az oktatás és nevelés fontossága a társadalmi értékek megőrzésében

• Történefilozófia

A történelem logikája
Időn és történelmen túl: a mítosz ereje
Az örök visszatérés mítosza, az idő ciklikus felfogása
Korunk válsága – új középkor+

• Pszichológiai gyakorlatok

A kurzust a test, az energia, az érzelmek és a gondolatvilág megismerését elősegítő gyakorlatok egészítik ki.

Új év... új élet?

Amikor közeleg az év vége, életünk egy kis ciklusának lezárása, elfoghat bennünket a vágy, hogy áttekintsük ezt a ciklust, és számot vessünk mindazzal, amit időközben véghezvittünk.

Sikerek és kudarcok peregnek le gyors egymásutánban – talán túl gyorsan is – lelki szemeink előtt, és inkább szeretnénk feledni az egészet. Százszor is ígéretet teszünk önmagunknak a jobbításra a következő időszakban, amely lehet, hogy nem is bizonyul majd sokkal különbnek az előzőnél.

Két lényegbevágó nehézség merülhet fel ilyenkor – cikkünk az akropoliszi filozófia szemszögéből járja körül ezeket.

Az egyik legnagyobb dilemma a bizonytalanságra vezethető vissza azzal kapcsolatban, hogy az ember mi szeretne lenni, és mit szeretne tenni valójában. Emiatt az élet elszürkül, és az idealizmus fénye nélkül pusztá tengődéssé válik. A szorongás állandósul, csupán röpké pillanatokra hagy alább, de nem szűnik meg, hiszen nem ér véget soha. Ennek egyszerű, de mélyreható gyökerei vannak: a mindennapos szorongás, a jelen pillanat szorongása csupán a következménye más lényegi és gyötrő kérdéseknek: Ki vagyok? Honnan jövök? Merre tartok? Ha az embernek nem világos sem az eredete, sem a végső célja, hogyan lenne képes világosan látni a jelenét?

Mielőtt döntenék, hogy mit akarunk tenni, mielőtt döntenék, hogy mivé akarunk válni, TUDNUNK kell, ki az ember egyáltalán, és kik is vagyunk mint egyének. Szükségünk van az élet eredetének és céljának magyarázatára

– de nem az általános anyagi valaszt véve alapul, amely szerint „megjelenünk és eltűnünk” a „véletlen törvénye” szerint –, hanem egy Ok-okozati, valódi törvényt, amelyben benne rejlik emberi létünk és az összes létforma nyitja. Mélyre kell ásni, egészen az isteni szikráig – bármilyen nevet adjunk is neki –, hogy megismerjük saját emberi gyökerünket. Együtt kell rezegnünk az egész világegyetemre érvényes fejlődés ritmusával, hogy bizton tudjuk, ránk is vonatkozik, és szerepünk van benne. Ekkor válik lehetségessé, hogy éveink másmilyenné legyenek, és egyre jobb éveket éljünk; ekkor eltűnik a homály az életünkből, hiszen az idő múlásával egyre nagyobb belső világosságra teszünk szert.

A másik dilemma az időleges és az örök, az élő, elköptatható és az elhasználódást nem ismerő között van. Kétségtelen, hogy életünk folyamatos játéktere az időleges és változó, illetve a tartós és stabil értékeknek. De el kell jutnunk a pontos megkülönböztetésükig.

Hasonlóképpen, ahogyan közülnk senki sem tud teljesen azonosulni a testével – mert ha meg is öregszünk, belül mégis fiatalok maradhatunk, hiszen a Fiatalság a lélekben gyökeredzik –, éppen így kell

Jégország királya magyar népmese

BUDAPEST

2010. január 9. szombat, 16.00

Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6-8.

Játékszínház

A mese színdarabbá alakított történetét először a Meseház tagjai adják elő, megmutatva az utat a leendő hősöknek. Ezután a gyerekek közül toborzott bátor vitézek – a maguk által készített jelmezben – vágnak neki a veszélyes útnak, hogy szembeszálljanak a zord hideggel és kiállják a Nap próbáit.

Előadásunkat 5-9 éveseknek ajánljuk.
Belépődíj: 400 Ft.

Középkori misztikusok

BUDAPEST

2010. január 16. szombat, 16.00

Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6-8.

Előadás

- Eckhart Mester, Raymundus Lullus és a többiek: az egyetemes filozófia követői az egy filozófia korában.
- Világosság a sötétségben: hogyan sikerült a tudást megőrizni és továbbadni Európa viharos időszakaiban.
- A tudás és bölcsesség mint az Isten felé vezető út. „A hit igényli a tudást” (Canterbury Szt. Anzelm).

Belépődíj: 600 Ft, diákoknak és munkanélkülieknek 500 Ft.

Barátság, bajtársiasság

SZÉKESFEHÉRVÁR

2010. január 16. szombat, 18.00

Mokka Kultúrkávézó, Kossuth u. 3.

Kávéházi beszélgetés

A belépés díjtalan.

vezérfonálul választanunk azokat az értékeket, amelyeket nem őröl porrá az idő.

Van különbség a tartós és az örök között. A tartós kitart... de végül elenyészik; rövidebb-hosszabb ideig tartó divatokba csap át, mégis: múló divat az egész. Az örök viszont mindig van: létezik most, régebben is volt, és a jövőben is lesz. És ha megannyi „divatos” hang le is akar-ná kicsinyelni az örököt, az attól még erősen kapaszkodik bennünk. A képes történelemkönyvekből ránk pillantó ókori civilizációk embere és korunk embere éppen úgy megérti a jóságot, az erényt, a barátságot, a szeretetet, a becsületet, a kötelességet, a hűséget..

Ha sutba dobnánk a múló divatok szülte álszemérmet, nem félnénk kimutatni, hogy továbbra is számít, nagyon is fontos, hogy jók,

hűségesek, szeretetteljesek, becsületesek, bátrak és erényesek legyünk.

Az akropoliszi viszonyulás nem divatokon alapszik, hanem az igazságra épít. A divat követése nem egyszer belső gyávaságból adódik. Ha nehéz erényesnek lenni, akkor elértéktelenítik az erény szerepét, olyannyira, hogy senki se akarja elérni... De ha felébred a belső ember, felülemelkedik mindezekben az időleges és változó kérdéseken, és hallhatjuk majd szívmengető, soha el nem múló hangját.

Az új év változik, de az idő örök. A kettő attól más, hogy más fontosságot tulajdonítunk nekik, de ettől mi még ugyanazok maradunk. Az új ciklus velejárója a fellélegzés az úton: az elmélkedésre és tervezésre szánt átmeneti megállás, miközben nem felejtjük el a folytonosságot, a korábbi tapasztalatok és törekvések teljességét. És mindenekelőtt benne foglaltatik a magunknak tett ígéret, hogy meg tesszük a következő lépést egy új cél felé, amelyet kitűztünk magunk elé.

Ha így lesz, akkor nemcsak egy Új Évre, hanem egy Jobb Évre is kockinthatunk mindannyian.

*Delia Steinberg Guzmán
Az Új Akropolisz nemzetközi elnöke*

Ajánljuk: Szenet – az átkelés játéka

A szenetjáték világi és rituális változata is az egyiptomi kultúra szerves része volt. A világi változatot valószínűleg két játékos vetélkedése jellemezte, a rituális azonban az emberi lélek sorsához kapcsolódott: próbáihoz és fejlődéséhez, nemcsak az életben, hanem a halál után is. Útmutatóul is használták, hasonlóképpen, ahogyan talán ma is tennénk, ha felmerül egy nehézség az életben, vagy döntési helyzetbe kerülünk.

A füzetben leírt játékszabályok szerint a szenetet játszhatjuk egyedül vagy egy társal, de mindkét esetben először fogalmazzuk meg a kérdésünket, a játék során pedig kísérjük figyelemmel, hogy mely házakba jutunk, „behálózunk-e” valahol, hol kapunk segítséget, mit kell megismételniünk, és egyáltalán sikerül-e kivezteniünk bábuinkat a tábláról. Ez mind segíthet eldönteni a következő lépésünket, elgondolkodni az ok-okozati összefüggésekről, saját felelősségünkről és az életet egy útnak látni, amelynek minden lépése leckét tartogat a számunkra.

Szerző: Deák Szilvia **Megjelenés éve:** 2009 **Ára:** 480 Ft

Mi az ihlet?

Ez a kérdés azon valódi mesterművek, zseniális alkotások láttán fogalmazódhat meg bennünk, amelyek alkotóit mintha különleges, náluk feltétlenül magasabb rendű erők vezérelték volna. Miféle varázslat vezette kézen fogva őket? Milyen rendkívüli áramlatokat voltak képesek követni?

Mindenkit foglalkoztathat ez a kérdés, amikor ki szeretnénk fejteni a legjobb érzéseinket és gondolatainkat, de nem találjuk a megfelelő formát. Akkor is felmerülhet, amikor gondolati és érzelmi téren kiüresedtekké válunk, és úgy érezzük magunkat, mintha az élet taszigálta csont- és húszsákok lennénk.

Gondoljunk a nagy alkotókra, akik képesek voltak ráhangolódni az inspirációra, és meg tudták fejteni a titkát. Elképzelhető, hogy van egy híd az emberek és az ideák világa között, amelyen keresztül létrejöhet ez az ihletnek nevezett kapcsolat? Talán nem is csupán egyetlen híd, egyetlen ilyen összeköttetés létezik, hiszen ha így lenne, akkor azok, akik képesek voltak átkelni rajta, elmesélték volna, hogyan tették ezt és hová érkeztek. Talán mindenkinek megvannak a maga átkelőhelyei, a maga eszközei, és ebben rejlik az inspiráció felébresztésének titka.

Úgy tűnik azonban, hogy ennek a folyamatnak nincs sok köze a racionális elméhez, amelyet az ember megkülönböztető jegyének tartunk. A tapasztalat ugyanis azt mutatja, hogy minél inkább az eszünkre hagyatkozunk, az ihlet annál messzebbre elillan.

Azt mondogatták a régi bölcsek, hogy a titok abban áll, hogy olyanná kell válnunk, mint egy fuvola... és hagynunk kell, hogy keresztüláramoljon rajtunk az intuíció. És ekkor történik a csoda: üressé – vagy inkább nyitottá – válunk, és gondolatképek folyama áraszt el bennünket és készlet rendkívül gyors cselekvésre. Amit ugyanis az ember nem

mond ki, nem fest meg, nem ír le vagy nem készít el ezekben a pillanatokban, az örökre elvesz. Így ezek nem is igazán a mi műveink, inkább valamitől vagy valakitől kapjuk őket, mi csak befogadók és közvetítők vagyunk. Ez a pillanat az extázis: kapcsolatba lépünk egy másik, a miénktől különböző és minden tekintetben finomabb, szebb, tökéletesebb világgal. Olyan ez, mintha lenne egy nagy érzékenységű vevőkészülékünk, amelynek nem ismerjük a működését, sőt a kezeléséhez sem értünk. Csupán használni tudjuk, amikor éppen üzemel.

Többféle, más-más ihletettséggű leírás ad támpontokat a lehetséges kapcsolatteremtéshez. Ha egy húron tudunk pendülni a megragadni kívánt tökéletes ideák világával, a kapcsolat már pusztán azáltal létrejön, hogy erősen vágyunk rá. Tehát rajtunk múlik, hogy erősítsük és tápláljuk ezeket a szimpátián alapuló áramlásokat, amelyeket a befogadni és továbbadni vágyott jóság és szépség hangol össze. Rajtunk múlik, hogy kitarjunk-e kapuinkat az ihlet elé.

És ha mindezek után ismét felteszük a kérdést, hogy mi is az ihlet, valószínűleg továbbra sem tudunk megfogható választ megfogalmazni. De áthat minket az a különleges és felemelő érzés, hogy megérintett az időn és téren túlról, az örök forrásból érkező fény varázsa, amelyből mindenki szeretett volna inni valamikor.

Delia Steinberg Guzmán
Az Új Akropolisz nemzetközi elnöke

Hősök és antihősök

PÉCS

2010. január 16. szombat, 17.00

Az Új Akropolisz pécsi központja,
Tábor u. 12.

SZEGED

2010. február 11. csütörtök, 19.00

Az Új Akropolisz szegedi központja,
Juhász Gy. u. 36.

Előadás

- Kik a hősök? Hol élnek? Érdemes róluk beszélni?
- Minden jó, ha jó a vége? – a hősi élet nehézségei és buktatói konkrét példák alapján
- Akhilleuszról Neóig – ókori és modern receptek a hőssé válás útján

Belépődíj: 600 Ft, diákoknak és munkanélkülieknek 500 Ft.

2012 – mítosz vagy valóság?

BUDAPEST

2010. január 30. szombat, 16.00

Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6–8.

Előadás

- Katasztrófák a múltban (Atlantisz, Pompei, New Orleans)
- Ciklusok az időben (a maja naptár)
- Amit a tudomány mond (lemeztektonika)
- Hogyan viselkedünk katasztrófahelyzetben?
- Te mit vinnél magaddal a jövőbe?

Belépődíj: 600 Ft, diákoknak és munkanélkülieknek 500 Ft.

Azt mondták... a kezdetekről

Sakk

– csapdák a táblán és az életben

SZEGED

2010. február 4. csütörtök, 19.00

Az Új Akropolisz szegedi központja,
Juhász Gy. u. 36.

Előadás

Szőget ütött már a fejedben, hogy a sakk nemcsak remek fejtörő, hanem a tanítás eszköze is? Az indiai bölcsek harcosok képzésére használták, hogy azok elsajátíthassák a hadvezetés fortélyait.
Fedezd fel a döntéshelyzetekben rejlő filozófiai lehetőséget, hogy pathhelyzetben is mattot tudj adni, és megtanulj jó stratégiai döntéseket hozni.

Belépődíj: 600 Ft, diákoknak és munkanélkülieknek 500 Ft.

A korlátok nélküli ember

SZÉKESFEHÉRVÁR

2010. február 20. szombat, 18.00

Mokka Kultúrkávézó, Kossuth u. 3.

Előadás

„Szabad vagyok, hiszen azt teszek, amit akarok” – hallani sokszor, ha a szabadság szóba kerül. Közelebbről megvizsgálva a kérdést azonban időbeli és képességbeli korlátokkal találkozunk. Szabadságunk keretei csökkenni látszanak, vagy csak rossz helyen keressük a szabadságot.

A belépés díjtalán.

Filozófia mint életforma

„A dolgokkal akkor kell elkezdene törődni, amikor még nem is jöttek létre. Akkor kell rendet tartani, amikor még nincs felfordulás. Ami nyugalomban van, azt könnyű megtartani. Ami még nem született meg, arról könnyű tervet szőni. A még törekenyt könnyű eltörni, a még parányit könnyű megsemmisíteni. A húszméteres faóriás egy kicsi sarjból fejlődött ki. A kilenc emeletes tornyot egy sor téglával kezdik építeni. Az ezer mérföldes utazás egy lépéssel kezdődik.”

(Kínai bölcsesség)

Boldog új esztendőt kívánunk minden olvasónknak!

„Terebélyes fa
hajsza-ly-gyökérből fejlődik,
kilenc-emeletes torony
kupac földből emelkedik,
ezer-mérföldes utazás
egyetlen lépéssel kezdődik.”

(Lao-ce)

„Senki sem születik készen: légy
azzá, amivé legjobb hajlamaid szerint válhatsz.”

(Hioszi Tatiosz)

„Aki megkezdte – felét elvégezte a munkának.”

(Horatius)

„Azt a legnehezebb befejezni, amit el sem kezdesz.”

(John Ronald Reuel Tolkien)

„Addig kezdj hozzá a nehéz dolgokhoz, amíg könnyűek.”

(Lao-ce)

„Kevés történt volna a világban, ha az emberek mindig csak a dolgok ki-
menetelével törődtek volna.”

(Gotthold Ephraim Lessing)

„Fontold meg jól, mit kezdesz; válaszd meg az eszközöket okosságod szerint; munkálj fáradhatatlanul; s ha mindent, amit erőd s körülményed enged, megtettél: nem vádolhatod magadat, bár a kimenetel óhajtságodnak meg nem felel is.”

(Kölcsey Ferenc)

„A jó kezdet fél siker.”

(Lucius Annaeus Seneca)

„Hinni valamiben még nem megoldás, de a megoldás kezdete.”

(Csoóri Sándor)

„Éppen nem nagy dolog elkezdene a jót. Azt be is végezni, egyedül ez teszi az embert tökéletessé.”

(Szent Ágoston)

„Ne kalandozz ide-oda! Bármibe kezdesz, ne térj el az igazságtól, és bárhová visz képzeleted, őrizd meg tisztánlátásodat.”

(Marcus Aurelius)

„Ha valaki mindjárt kezdetben bizonyosságot akar, kétségek közt fogja végezni. De ha mérsékli magát, és a kételyekkel kezdi, akkor el fog jutni a bizonyosságig.”

(Francis Bacon)

„Ha arra a pillanatra vársz, amikor minden kész, akkor soha nem fogsz semmit elkezdenei.”

(Ivan Szergejevics Turgenyev)

„A kezdetek időszaka két lehetőség elé állít bennünket: cselekedni azokkal a képességekkel, amelyeket már elértünk, bármilyen kicsik is azok, és megvalósítani azt, amit még nem értünk el, de tudjuk, hogy el kell érünk.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„A kis lehetőségek gyakran a nagy vállalkozások kezdetei.”

(Démoszthenész)

„Mi, vándorok, kik mindig a magányosabb utat keressük, új napot sohasem kezdünk ott, hol befejeztük az előző napot; és a napkelte sosem talál azon a helyen, ahol a napnyugta elhagyott.”

(Khalil Gibran)

SZELLŐZTETŐ

Egy játékos barangolásra – avagy egy barangolós játékra – hívja olvasóinkat a Szellőztető rovata.

Egy budapesti épület bejáratáról készült a kép.

Melyik nevezetességről van szó?

A: Magyar Földtani Intézet

B: Magyar Iparművészeti Múzeum

C: Magyar Néprajzi Múzeum

A helyes válasz megtekinthető a honlapunkon.